

Universitatea Petrol-Gaze sărbătorește 50 de ani de învățământ superior la Ploiești

Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești, instituție de învățământ superior cu o bogată tradiție și profil unic în România, este continuatoarea Institutului de Petrol și Gaze București, înființat în anul 1948, care a devenit, în anul 1957, Institutul de Petrol, Gaze și Geologie din București. Din anul 1967 a început transferul institutului din București în cadrul Institutului de Petrol și Gaze înființat la Ploiești, cu excepția Facultății de Geologie care a trecut la Universitatea București, iar în anul 1975 Institutul din București și-a încetat definitiv activitatea. Astfel, Orașul Aurului Negru, unde s-a înființat prima rafinărie din lume în anul 1857, a primit și rolul nobil de a forma specialiști în

domeniul industriei de petrol și gaze. Institutul a funcționat în clădirea fostului local al Școlii Medii de Cooperație, amplasat pe terenul actualului Campus universitar și în unele laboratoare ale Grupului Școlar de Petrol (aflat în imediata apropiere), precum și în clădirea Palatului Culturii, până la finalizarea lucrărilor de construcții ale noului Campus. Pentru a marca aceste vremuri de început, pe 14 septembrie a fost dezvelită placa comemorativă "50 de ani de învățământ superior la Ploiești", amplasată pe fațada Palatului Culturii, eveniment cuprins în programul "Prahova, 2017 – Capitală Mondială a Petrolului".

Ioan Cornelii Dinu

În anul universitar 1975-1976, Institutul din Ploiești avea în structura sa următoarele facultăți: Facultatea de Mașini și Utilaj Petrolier, Facultatea de Forajul Sondelor și Exploatarea Zăcămintelor de Petrol și Gaze, Facultatea de Tehnologie și Chimie-

zarea Petrolului și Gazelor.

În anul 1968 au fost înființate trei secții de subingineri și, începând din 1972, au fost organizate treptat și cursuri serale, de asemenea au fost organizate cursuri postuniversitare la toate facultățile.

Institutul ploieștean a funcționat în structura dobândită în anul 1975, cu unele modificări privind denumirile facultăților, catedrelor sau specializărilor, până în anul universitar 1989-1990. După evenimentele din decembrie 1989, s-a luat decizia de extindere a domeniilor de pregătire a studenților, astfel că în anul 1992 a devenit Universitatea din Ploiești. Concomitent, s-au luat măsuri de reorganizare, restructurare și modernizare a învățământului tradițional. A fost înființată specializarea automată și informatică industrială, apoi au luat ființă și alte specializări precum electronică aplicată, calculatoare, inginerie geologică, management în industria petrolieră, management în ingineria mediului. A luat ființă Facultatea de Litere și Științe, cu patru profiluri de pregătire: economie, filologie, matematică-informatică și chimie-fizică. În același timp, s-a înființat Colegiul Universitar Tehnic și de Administrație, prin reunirea următoarelor profiluri de pregătire (de trei ani): Petrol,

Electromecanică, Chimie industrială și Birotică.

Din anul universitar 1993-1994, în cadrul Universității din Ploiești a fost înființată școala de Studii Postuniversitare, cu specializarea „Injecție de apă” (cursuri de zi, cu durata 2 ani), la care predarea se realiza în limba engleză de către cadre didactice din Universitate și din străinătate.

Pentru a nu crea impresia greșită că Universitatea din Ploiești ar fi altă instituție de învățământ decât IPG, din anul 1994 instituția și-a schimbat denumirea în Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești. Începând cu anul universitar 1994 - 1995, s-au organizat programe de studii aprofundate (cursuri de zi, cu durata de un an), la profilul Chimie, specializările: Tehnologii Moderne în Prelucrarea Petrolului și Petrochimie și Catalizatori în Prelucrarea Petrolului și Protecția Mediului; la profilul Mecanic, specializările: Utilaj Petrolier pentru Exploatarea Marine, Fiabilitatea Utilajului Petrolier și Petrochimic și Utilaj Petrochimic

și de Rafinării; la profilul Petrol, specializările: Forajul Sondelor Dirijate, Inginerie de Zăcământ, Extractia Țițeiului și Gazelor și Sisteme de Transport și Distribuție a Hidrocarburilor, respectiv, în domeniul Management: Managementul Sistemelor Economice, Turistice și Administrative (care a funcționat până în 2010), Managementul Sectorului Public, Managementul Sistemelor Microeconomice; în domeniul Administrarea Afacerilor: Administrarea și Finanțarea Proiectelor de dezvoltare, Strategii în Afaceri Internaționale; în domeniul Contabilitate: Contabilitate, Audit și Expertiză Contabilă, Sisteme cu Baze de Date pentru Afaceri.

În 1995 au fost organizate studii de MBA (Master in Business Administration) în cadrul Institutului de Dezvoltare Economică INDE - filiala Ploiești, în parteneriat cu Academia de Științe Economice din București și Conservatorul de Arte și Meserii din Paris, pe baza unui acord interguvernamental româno-francez din 1991.

În anul 1997, specializările ingineresti din cadrul UPG au fost evaluate de Asociația Europeană a Inginerilor, care le-a recunoscut și le-a înscris în indexul FEANI (Federation Europeene D'Associations Nationales D'Ingenieurs), fapt care permite absolvenților să se înscrie în acest registru și să obțină titlul de European Master of Science EUR-ING, pe baza condițiilor impuse de FEANI. În 1998 a fost înființat Departamentul pentru pregătirea personalului didactic în cadrul căruia se pregătesc, pentru obținerea de grade didactice, profesorii din învățământul preuniversitar și absolvenții de învățământ superior care își doresc o carieră în învățământ. Din același an funcționează și Departamentul de Relații Internaționale ale cărui obiective fundamentale vizează inițierea și extinderea permanentă a relațiilor de colaborare cu alte instituții de învățământ superior din Europa și din alte țări, având acorduri de cooperare semnate cu peste 20 de universități. În anul 2001, în cadrul UPG a fost înființat învățământul la distanță (ID) și învățământul cu frecvență redusă (IFR), pentru coordonarea cărora a fost organizat un Departament special.

Din anul 1999, la structura Universității s-a adăugat Colegiul Universitar Câmpina, iar din anul 2003, Colegiul Universitar de Instituturi.

Ca urmare a numărului mare de studenți, în anul 2002 Facultatea de Litere și Științe s-a reorganizat în Facultatea de Științe Economice și Facultatea de Litere și Științe. În prezent, programele de studii din cadrul UPG sunt organizate în cadrul a cinci facultăți: Facultatea de Ingineria Petrolului și Gazelor, Facultatea de Inginerie Mecanică și

Electrică, Facultatea de Tehnologia Petrolului și Petrochimie, Facultatea de Litere și Științe, Facultatea de Științe Economice.

În anul universitar 2005-2006, UPG a restructurat aria curriculară pentru toate facultățile și specializările sale, în conformitate cu cerințele europene pentru instituțiile academice, conform sistemului Bologna.

Pe lângă pregătirea studenților, Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești a avut preocupări și rezultate deosebite în domeniul activităților de pregătire post-universitară, organizând cursuri postuniversitare, de specializare și de doctorat. În urma evaluării externe a calității academice, în ședința Consiliului ARACIS (Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Superior) din data de 27 martie 2014,

Universitatea Petrol-Gaze din Ploiești a obținut din nou calificativul „Grad de încredere ridicat”.

UPG este un pol de excelență cu recunoaștere internațională în pregătirea specialiștilor și cercetare în domeniul industriei de petrol și gaze, al științelor economice, sociale și al filologiei. De la înființare și până în anul 2016 inclusiv, au absolvit cursurile universității 24.414 ingineri (IME, TPP și IPG) și 19.946 de absolvenți cu specializări neingineresti (LS și SE). De asemenea, în perioada 2007-2016 au absolvit 10.292 de masteranzi, iar în perioada 1962-2016 un număr de 803 de cursanți au obținut titlul de doctor.

Roxana Manolache

Muzeul Petrolului – 60 de ani de la înființare

Roxana Manolache

În cadrul programului “Prahova, 2017 – Capitală Mondială a Petrolului”, pe 14 septembrie a avut loc o manifestare dedicată aniversării a 60 de ani de la înființarea Muzeului Petrolului. Evenimentul a debutat în Sala Coloanelor a Palatului Culturii, cu vernisarea expoziției “160 de ani de Industrie Petrolieră Românească”, prezentată în numeroase panouri informative, însoțită de machetele prof. ing. Florin Ghioc, realizate cu migală și pricepere, ce ilustrează istoria ultimilor 50 de ani ai industriei petroliere din țara noastră.

În Sala “Marea Unire”, în fața unui public format din personalități marcante din domeniul petrolier și cultural, politicieni și autorități locale și județene, au fost prezentate aspecte importante privind industria petrolieră și existența instituțiilor culturale și de învățământ dedicate acestei comori inestimabile ale plaiurilor prahovene, petrolul.

În cuvântul de deschidere, prof.dr. Emilia Iancu - manager director general al Muzeului

Județean de Științele Naturii Prahova, gazdă și moderator al evenimentului, a rememorat momentele principale din istoria petrolului românesc, completeate prin sunet și imagine de vizionarea filmului “Istoria Industriei Petroliere din România”. La eveniment au mai luat cuvântul Bogdan Toader - președintele CJ Prahova, Mircea Cosma - președintele Societății Cultural-Istorice “Mihai Viteazul”, Emil Drăgănescu, subprefect al județului Prahova, Rodica Paraschiv – deputat în Parlamentul României, Constantin Stere – director al Direcției pentru Cultură Prahova, Mihail Mînescu – prorector al Universității Petrol-Gaze din Ploiești.

Muzeul Petrolului, cu istoria sa de 60 de ani, a fost prezentat cu emoția retrăirii multor momente de referință, de ing.dr. Magdalena Banu, care s-a dedicat astăzi acestei instituții, ca și acum mulți ani, împreună cu un colectiv de oameni inimoși, pentru a pune în valoare un muzeu unic, astăzi secție a Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova, revenit “acasă” cu sprijinul Consiliului Județean Prahova, prin

colaborarea cu OMV Petrom.

“Muzeul este o poveste frumoasă, exprimă istoria unei resurse și locul său este aici la Ploiești, în Prahova”, a apreciat Constantin Stere, referindu-se la tentativele de a fi transferat la București, pe care autoritățile nu le-au susținut. Mai mult decât atât, prin istoria petrolului, orașul Ploiești a fost așezat pe harta centrelor universitare din România, mân-

drindu-se cu un învățământ universitar în petrol de renume internațional. Iată că Orașul Aurului Negru își păstrează pe drept acest nume, dincolo de schimbările de natură economică ce au determinat transferarea sediilor celei mai importante companii petroliere din țară către Capitală. Istoria petrolului a început și a rămas aici, ca și învățământul, cultura și tradițiile “găzarilor”, zăcă-

mintele subsolului, marile rafinării.

În semn de recunoaștere pentru numeroase personalități, specialiști, profesori, oameni de cultură, care și-au adus contribuția la aceste momente de istorie de-a lungul timpului și până în prezent, au fost acordate diplome omagiale din partea Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova și a Universității Petrol-Gaze din Ploiești.

La începuturile sale, în urmă cu 50 de ani Institutul de Petrol și Gaze a ținut cursuri și seminarii în cadrul Palatului Culturii și pentru ca aceste momente să nu rămână necunoscute de generațiile viitoare, a fost dezvelită o placă comemorativă de Ludmila Sfârloagă – vicepreședinte al Consiliului Județean Prahova și prof. dr. ing. Mihail Mînescu – prorector UPG Ploiești și președinte al Comitetului de Organizare pentru Proiectul “Prahova 2017 – Capitală Mondială a Petrolului” din cadrul Programului Național “România 100”.

La finalul manifestării, participanții au primit albumul “Petrolul românesc – 160 de ani de istorie ilustrată” lansat cu această ocazie, cu autografe din partea autorilor Mihail Mînescu și Gheorghe Stănescu.

Un eveniment complex, care prin conținutul său s-a ridicat la înălțimea importantelor sărbători din lumea petrolului celebrate pe parcursul acestui an, aducând în atenția întregii națiuni rolul important al meleagurilor prahovene în istoria și industria petrolieră pe plan mondial.

Povestile naturii

Darurile zânei Gee

Poveste de Mihai C., Marinescu R., Șerban E., Vasile Radu R. - muzeografi în cadrul Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova

Capitolul IV: Fluturile "Rază de Soare"

-Băiatul e aici ca să ne ajute, spuse Pisica. Încă mai există speranță. Hai și tu, fluturașule mic cu aripioare de lumină! Spune-ți povestea. Cu toții știm că poți prezice vremea și frații tăi vestesc primăvara. Ce nu știm însă este pricina pentru care ești supărat...

-Numele meu este Rază de Soare, început FLUTURAȘUL. Eu pot simți schimbarea vremii și pot da putere, celui care mă are, asupra ființelor care respiră aer. Odată, demult, oamenii s-au plâns la Gee că vremea schimbătoare și animalele le strică recoltele și nu își pot duce traiul de pe o zi pe alta. Pe vremea aceea, oamenii erau copiii preferați ai zânei. Ea s-a înduplecat și m-a dat pe mine. De atunci, oamenii se pot proteja împotriva vitregiilor naturii și pot stăpâni animalele și plantele. Dar n-au înțeles că și ele sunt copiii Geei și au nevoie de ocrotire. Lumea viețuitoarelor nu mai e ce a fost. Toate plâng și se ascund, iar plânsul lor îmi apasă inima.

-Îmi pare rău de ce aud, spuse băiețelul. Doar și eu sunt om. Dar asta nu înseamnă că aș face rău cuiva. Vă promit că o să fac tot ce pot ca să ajut.

-Deja ai făcut, șopti Pisica. Talismanele au vorbit și și-au eliberat sufletul de povară. Acum sufletele lor trăiesc din nou, ceea ce înseamnă că...

-Zăna e liberă! Ce bine îmi pare! Dar ce se va întâmpla cu ele?

-Ele vor rămâne aici. Oamenii care le iubesc mai au multe de învățat. Cu ajutorul lor și al zânei, ei vor reuși să salveze Pământul. Cred că asta vrei și tu, nu? Acum e timpul să pleci. Domnul Liliac, cel cu nasul fin, te va duce acasă. E de treabă, să știi, chiar dacă seamănă cu un soarece. De fapt, dacă mă gândesc mai bine, și șoarecii sunt de treabă.

-Te-am auzit, cumătră Pistică, mărâi Liliacul. Cu toate astea, te iert. Haide, băiețele, Meteoritul te așteaptă!

Meteoritul era tot la locul lui. Totuși ceva se schimbă. Pădurea fremăta de zgomot și mișcare.

-Bine ai venit! Vezi, pădurea sărbătorește. Se pregătește o mare serbare, la care bineînțeles, ești invitatul de onoare.

-Acum?
-Nu, acum te vei duce acasă. Mi-am luat darul invizibilității înapoi, așa că poți să te arăți fără grijă în lumea voastră. Știu eu că oamenii înțeleg greu ce nu li se pare normal. Dar te așteptăm să mai vii pe la noi. Știu din surse sigure că prietenii tăi deja îți duc lipsa.

-Și mie o să îmi fie dor și de pisică, și de bufniță, liliac și vultur. N-am să uit că numai cu ajutorul lor am reușit să duc treaba la bun sfârșit. Acum înțeleg perfect că noi, oamenii, numai împreună cu animalele și plantele putem face Pământul mai frumos. Mulțumesc pentru tot, bătrâne!

-Drum bun, copile! Să mai vii, data viitoare o să-ți povestesc călătoria mea

Francisc Rainer, creatorul școlii antropologice românești

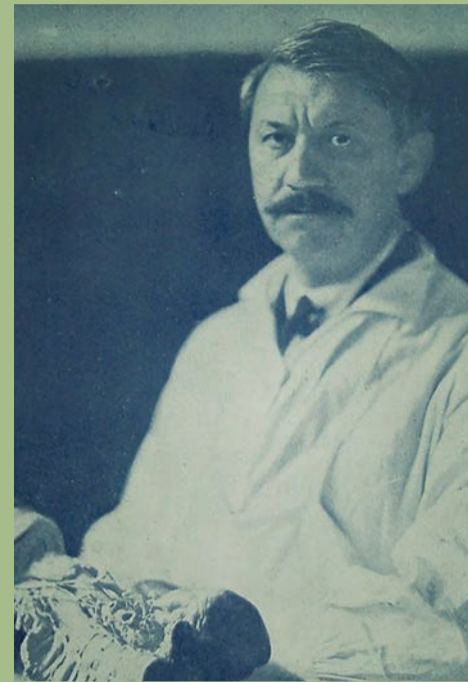
Francisc Iosif Rainer s-a născut într-o familie de intelectuali austrieci din Rohozna, Bucovina, în prezent Cernăuți, Ucraina, la 28 decembrie 1874. În anul 1904 obține certificatul de naturalizare ca român. Școala și-o face la Iași și București unde ulterior se înscrie la Facultatea de Medicină, în 1892. Încă din facultate este primit de profesorul Al. Obregia ca preparator în laboratorul Catedrei de Histologie (1894).

A lucrat 17 ani ca preparator la Spitalul Colțea, realizând necropsii și examinări microscopice. A fost profesor la universitatea din Iași (1913-1920), iar în 1920 este transferat în calitate de profesor, apoi șef de catedră de anatomie și embriologie la Facultatea de Medicină București, unde a activat până în anul 1941. A întreprins studii fundamentale asupra sistemului limfatic, asupra inimii, asupra structurii funcționale a organelor etc. A preconizat în anatomie o concepție biologică dinamică, punând fundațiile anatomiei funcționale și a embriologiei experimentale din România.

A ocupat funcțiile de director al Institutului de Anatomie și Embriologie al

Facultății de Medicină din București și director al Institutului de Antropologie, pe care l-a fondat în 1940. Este momentul care deschide o altă etapă a vieții profesorului: preocupările sale de antropologie modernă propriu-zisă. Rainer definește antropologia ca știința fenomenului Om.

Profesorul Rainer a fost un deschizător de drumuri noi și în privința unei antropologii a poporului român, creând fundamentul științific prin cercetările ce le-a făcut pentru întâia oară pe teren, în trei sate românești, care sunt de altfel și primele monografii antropologice sătești din știința mondială! Influențat de Goethe, Virchow și Claude Bernard, Rainer a creat un model științific de cercetare, care nu a găsit până azi nici imitatori și nici adepți. Rainer era „impregnat de cultura greacă, a cărei limbă o mânuia, era un adept și adânc cunoscător al operei lui Goethe, care a avut o influență hotărâtoare asupra sa. Cunoscător al școlilor de pictură din diferite epoci, își făcea o plăcere să stabilească legături între anatomia personajelor și felul cum ele erau înfăptuite plastic, artistic”, îl caracteriza Dimitrie Gusti.

Profesorul Rainer, membru de onoare al Academiei Române, este creatorul școlii române de antropologie care poartă pecetea gândirii sale originale, novatoare și interdisciplinară în cunoașterea ființei umane, în integritatea sa bio-culturală și în dinamica ce o realizează cu mediul înconjurător. *R.M.*

Muzeul Francisc I. Rainer

CHEIA

MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII - PRAHOVA

Amenajat în casa de vacanță a marelui savant Francisc Rainer, muzeul vorbește despre viața, opera și activitatea medicului, profesorului, cercetătorului care a instituționalizat antropologia românească și a înscris-o în circuitul valorilor științifice internaționale. Muzeul are un pronunțat caracter interactiv, fiind dotat cu echipamente electronice de ultimă generație, care permit vizitatorului nu numai să urmărească filme pe teme de antropologie, dar și să afle diverse date interesante despre propria-i persoană – profil psihologic, bioritm sau fizionomie.